

Maandag 18 april

‘... met de kinderen die de Heer mij heeft gegeven...’ (Jes. 8:18)(NBV).

Het belang van familietijd.

Een zinvol gezinsleven hoeft niet heel veel te kosten. Kinderen zijn dol op telkens weer de meest eenvoudige activiteiten. Ze willen dezelfde verhalen honderd keer opnieuw horen en dezelfde grappen lang nadat ze de clou hebben gehoord. Deze interacties met ouders zijn vaak leuker dan duur speelgoed of speciale uitjes. James Dobson zegt: ‘Een vriend van me vroeg eens aan zijn volwassen kinderen waar ze het liefst aan terugdachten. Waren het de vakanties met elkaar of de uitstapjes naar Euro Disney of de dierentuin? Nee, vertelden ze hem. Het was wanneer hij op de grond ging liggen en met hen alle vier ging worstelen. Zij zouden ‘het oudje’ wel even te grazen nemen en ze lachten tot ze pijn in hun zij kregen. Dat is de manier waarop kinderen denken. De meest zinvolle activiteiten binnen gezinnen zijn vaak degenen die zich richten op het spontane en persoonlijke. Drukke en uitgeputte moeders en vaders, vooral de welgestelden, proberen hun kinderen soms af te kopen met speelgoed, auto’s en dure ervaringen. Het werkt zelden. Wat jongens en meisjes het liefst willen is tijd met hun ouders - iets bouwen in de garage of zingen in de auto of wandelen naar een oude visvijver. Geen speelgoed, waar je dan in je eentje mee kan spelen, kan ooit concurreren met het plezier van zulke momenten. En die momenten zullen ze een leven lang bijblijven. Heb jij het daar te druk voor? Als je het te druk hebt om betrokken te zijn bij het leven van je kinderen, heb je het te druk! Verander je prioriteiten en begin dingen te veranderen.

Dinsdag 19 april

‘... en hij overweldigde haar en onteerde haar en verkrachtte haar’ (2 Sam. 13:14)(NBV).

Misbruik traceren.

Een van de dingen die veel vrouwen bijzonder kwetsbaar maken voor verschillende vormen van misbruik en manipulatie is hun door God gegeven moederinstinct. Vrouwen zijn verzorgers, willen misdeelde mensen helpen, liefhebben en ze innerlijk versterken. Moeders houden er bijvoorbeeld van om te zorgen voor hulpeloze baby’s. Maar al te vaak wordt er misbruik gemaakt van deze gezonde verlangens door types die hun eigen begeerten willen bevredigen. Soms lijkt het erop dat hoe hulpelozer een man doet, hoe moederlijker sommige vrouwen worden. En goddeloze mensen buiten dit uit om hun gang met hen te kunnen gaan. Dat is de reden waarom de gave van onderscheiding, ‘het vermogen om te onderscheiden’ (1 Kor. 12:10), zo belangrijk is. Er lopen veel geweldige mannen rond. Maar wees gewaarschuwd, er zijn ook mannen die uit dezelfde hout gesneden zijn als Davids zoon Amnon. Hoofdstuk dertien in 2 Samuël met het verhaal over Amons misbruik van zijn stiefzuster Tamar geeft ons een tragisch voorbeeld van dit principe. Amnon was gevaarlijk en er zijn meer mensen zoals hij. Geweld in relaties en huwelijken groeit in een alarmerend tempo. Het misbruik omvat fysiek geweld, verkrachting, molestering, psychologische bedreigingen, stalking en financiële druk. Aan de basis van misbruik ligt een verlangen om te winnen en de controle over een andere persoon te houden. Het is vooral belangrijk om nooit toe te staan dat eenzaamheid of een zorginstinct je in een kwetsbare positie dwingt met een ander. Als je merkt dat je in zo’n situatie zit, sla dan onmiddellijk alarm, ontmasker de dader en zoek hulp.

Woensdag 20 april

‘Er is vandaag goed nieuws, en als we dat voor ons houden...’ (2 Kon. 7:9)(NBV).

Als jij het ze niet vertelt, wie dan wel?

Het Syrische leger had de stad Samaria omsingeld en er kon niets in of uit. Het was een wanhopige situatie. Ten slotte begonnen de inwoners te verhongeren. Vier melaatsen die in quarantaine waren geplaatst en dus noodgedwongen buiten de stadsmuren leefden, besloten het Syrische kamp in te gaan in de hoop genade te vinden en misschien ook voedsel en water. Maar toen ze daar aankwamen ontdekten ze dat een leger van engelen de Syriërs uiteen had geslagen. En ze waren gevlucht met achterlating van voedsel, water, kleding en buit. Deze vier mannen konden hun geluk niet op! Ze aten, dronken, verruilden hun vodden voor fijne kleding, verzamelden buit en verborgen het op een plek waar ze het later konden vinden. Toen herinnerden ze zich dat in Samaria hun eigen mensen honger en dorst hadden en dat er zieken en stervenden waren. En zij werden geconfronteerd met het dilemma: houden we dit allemaal voor onszelf of delen we het met hen die het net zo hard nodig hebben als wij? ‘Maar ten slotte zeiden ze tegen elkaar: ‘Wat we doen is niet goed. Er is vandaag goed nieuws, en als we dat voor ons houden tot het licht wordt, raken we in de problemen. Laten we meteen naar het paleis van de koning gaan om te vertellen wat er gebeurd is.’ Vandaag ontmoet je misschien iemand die geestelijk hongerig is en wat hij nodig heeft is een ontmoeting met Jezus. Dus wat ga je eraan doen? Als jij het die persoon niet vertelt, wie dan wel? Als jij het goede nieuws niet deelt, kan de ander mogelijk geestelijk sterven. Vind jij jezelf te timide? God gebruikte vier maatschappelijke verschoppelingen om het goede nieuws van verlossing te brengen. En als je hem de kans geeft, zal hij jou vandaag ook gebruiken.

Donderdag 21 april

‘Mozes legde hun zaak aan de Heer voor...’ (Num. 27:5)(NBV).

Constructief klagen.

Wanneer jij bekend bent komen staan als een notoire klager, zullen mensen je gaan vermijden. Er is een interessant verhaal in het Oude Testament over de vijf dochters van Selofchad. Hier is hun probleem. Hun vader was gestorven in de woestijn voordat de Israëlieten het beloofde land waren binnengegaan. Hij had geen zonen die zijn land zouden erven en de wet stond niet toe dat vrouwen erfden. Dus, zonder vader, broers, echtgenoten, zonen of andere mannen in hun directe familie, waren de dochters van Selofchad volledig aan hun lot overgelaten. Het was niet eerlijk, maar het was de wet. De zusters klaagden echter niet maar brachten hun verzoek om een erfdeel bij Mozes en de leiders. En toen Mozes hun zaak voorlegde aan God, was hij het met de vrouwen eens en willigde hun verzoek in (zie Num. 27: 1-11). Wat denk je nu dat er gebeurd zou zijn als ze overal tegen iedereen die het maar horen wilde hadden lopen klagen in plaats van direct toe te stappen naar de mensen die er iets aan konden doen, namelijk Mozes en God? Het is twijfelachtig of ze hun erfenis dan zouden hebben gekregen. Begrijp dit goed: God kan klagers niet zegenen! De zonde van klagen maakte hem zo boos dat hij een hele generatie Israëlieten het beloofde land niet liet erven toen ze op de drempel stonden. Heb jij onrecht geleden en weet je niet bij wie je met je klacht terecht kan? Bij de Heer, de Ene die er iets aan kan doen! De psalmist schreef: ‘... bij hem stort ik mijn hart uit, bij hem klaag ik mijn nood’ (Ps. 142:2). En dat is het beste advies dat je ter harte kunt nemen!

Vrijdag 22 april

'Ik ben geworden als een eenzame mus op het dak' (Ps. 102:7)(HSV).

Jij kunt een verschil maken.

Voel jij je niet bekwaam genoeg voor de taak die God je gegeven heeft? Denk je dat hij de verkeerde persoon heeft uitgekozen? Veel bijbelse helden voelde hetzelfde. David, wiens psalmen miljoenen bemoedigen, 'een man naar [Gods] eigen hart,' klaagde dat hij was geworden 'als een eenzame mus op het dak'. Het is moeilijk om je een minder belangrijke vogel voor te stellen, maar Jezus zei: 'Maar er valt er niet één [mus] dood neer als jullie Vader het niet wil' (Matt. 10:29). Iemand schreef: 'In onze onpersoonlijke wereld is het gemakkelijk om de betekenis van een enkeling te onderschatten. Als er zoveel mensen zijn die bekwaam, begaafd, succesvoller en belangrijker lijken, wie ben ik dan om te denken dat mijn bijdrage iets voorstelt? Ben je niet blij dat Martin Luther King Jr., Walt Disney, Winston Churchill, Irving Berlin, Abraham Lincoln, Charles Wesley, [en Moeder Teresa] niet op die manier dachten? Hoeveel mensen waren er nodig om het slachtoffer op de weg naar Jericho te helpen? Hoeveel mensen werden er gekozen om een confrontatie met farao aan te gaan en de uittocht te leiden? Hoeveel verloren schapen waren van belang voor de herder? Hoeveel mensen heeft God gebruikt om de weg voor de Messias voor te bereiden? Eentje maar! Eeuwen geleden was er een vrouw genaamd Ester die dacht dat er niets was dat ze kon doen. Ze was de joodse vrouw van een Perzische koning, die weldra listig zou worden misleid tot het nemen van een rampzalige beslissing die de Joden zou uitroeien. Zoals iedereen die op de bres staat, was Ester bereid om betrokken te raken, ook als dat een offer zou betekenen, en om te zeggen: 'Moet ik omkomen, goed, dan zal ik omkomen' (Est. 4:16). Vandaag jezelf vandaag af wat jij zou moeten doen. Je kunt een verschil maken.'

Zaterdag 23 april

'Want op grond van het oordeel dat je velt, zal er over je geoordeeld worden...'

(Matt. 7:2)(NBV).

Een ontzuenderend Schriftgedeelte.

Hier is een ontzuenderende tekst: 'Oordeel niet, opdat er niet over jullie geoordeeld wordt' (v. 1). Jezus was hard voor de geestelijken van zijn tijd omdat zij hun tijd verdeden met vitten. Zij veroordeelden de discipelen omdat ze hun handen niet wisten, en Jezus omdat hij op de sabbat genas. Lees Jezus' antwoord: 'U oordeelt met menselijke maatstaven, maar ik oordeel over niemand. En wanneer ik toch een oordeel vel, is mijn oordeel betrouwbaar, omdat ik niet alleen ben, maar samen met de Vader die mij gezonden heeft' (Joh. 8:15-16). Dus hier zijn wat vragen die je eens zou moeten beantwoorden: beoordeel ik anderen op basis van hun daden en mezelf op basis van mijn bedoelingen? Wanneer iemands gedrag geen weerspiegeling is van een keuze of beslissing die ik zou hebben gemaakt, sta ik dan snel klaar met mijn commentaar? Wanneer mensen niet bewegen in mijn tempo of iets doen zoals ik het gedaan wil hebben, bestempel ik ze dan als lui en waardeloos? Wanneer ik iets negatiefs over iemand hoort, herhaal ik het dan voordat ik controleer of het wel waar is? Ben Franklin zei: 'Ik neem me voor om van niemand kwaad te spreken, zelfs niet als het gaat om de waarheid; liever wil ik op een of andere manier een excuus zoeken voor de fouten die ik over anderen hoor en op de juiste momenten al het goede zeggen dat ik over iedereen weet.' Als je oprecht bezorgd bent dat iemand de verkeerde kant op gaat en het recht verdiend hebt om er iets over te zeggen, doe het dan in een geest van liefde. En vergeet niet, je verdient dat recht door consequent liefde en aandacht voor hem of haar te tonen.

Zondag 24 april

‘Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens’ (Spr. 27:17)(NBV).

Constructief discussiëren.

Discussies kunnen zowel constructief of destructief zijn; het hangt er maar vanaf hoe je ermee omgaat. Vaak vallen relaties uit elkaar of ontwikkelen ze zich tot oneindige hoofdstukken van ellende omdat we ofwel onze problemen niet erkennen ofwel niet bereid zijn om onze problemen onder ogen te zien voordat ze escaleren tot noodsituaties. In plaats van te praten over wat er tussen ons niet werkt, komen we in conflict en ruziën over de vraag wiens schuld het is. In tegenstelling tot een discussie die constructief de problemen ventileert, zorgen woordentwisten voor beschuldigingen en zwartepieten en dat is destructief. Ze provoceren pijn, boosheid, defensief gedrag, agressieve gevoelens, bitterheid en andere sterke emoties. Dat is waarom de Bijbel zegt: ‘Het strekt een mens tot eer om ruzie te vermijden, een dwaas stort zich in een woordenstrijd’ (Spr. 20:3). Maar laten we wel wezen, aan deze kant van de hemel zal niemand van ons leven zonder verschil van mening en onenigheid. Zelfs in de beste relaties heb je dat. En je moet beseffen dat niet alle conflicten voortkomen uit opzettelijk gedrag; het ontstaat vaak door onschuldige fouten en simpelweg nalatigheid. Een eerlijke discussie aangaan die precies de redenen voor het conflict uiteenzet helpt om duidelijkheid, begrip en waardering voor de positie van de ander te krijgen. Boven alles, blijf luisteren! Besteed aandacht aan wat de ander zegt. Er is niets erger dan dat iemand denkt dat jij niet naar hem luistert. Het is door middel van open, liefdevolle discussie dat onze opvattingen over onze relaties worden aangescherpt en verduidelijkt. De dingen die je weigert aan te pakken kunnen je relatie zelfs meer kwetsen dan wat dan ook. Daarom zegt de Bijbel: ‘Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens.’